

# ဒနိယလေစာအုပ် - အမှတ် နှစ်ဆယ့်ခြောက်

နပေခဒ်နဇော၏ ခုနစ်ကာလများ — ပုဂံဝါဒ၊ ပုပ်ရဟန်းဝါဒနှင့် အမရေကန်ပညာထောင်စုကို ဖော်ထုတ်ပြသသော ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ချုပ်ဆိုင်ရာ ရက်ကန်းထည်ကြီး

Jeff Pippenger  
2023-12-21

အခန်းလေး၌ နပေခဒ်နဇောအားဖွဲ့ပြထားသော သင့်ကတေသည် အံ့ဩဖွယ်ရာဖြစ်သည်။ သူ၏ “ခုနစ်ကာလ” သည် သန့်ရှင်းရာဌာနတစ်ခုနှင့် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခံကြို အောက်သို့ဖိနှင်းခဲ့သော အယူမှားဘုရားကိုးကွယ်မှု (နစေ့) နှင့် ပုပ်ရဟန်းမင်းဝါဒ (ဖျက်ဆီးခြင်း၏ လွန်ကျူးမှု) ၏ ကာလအပိုင်းအခြားများကို ပုံရိပ်တင်ဖော်ပြထားသည်။

ထို့နောက် သန့်ရှင်းသူတစ်ပါး ပြောဆိုနေသည်ကို ငါကြားရ၏။ ထိုပြောဆိုနေသော သန့်ရှင်းသူထံ အခြားသန့်ရှင်းသူတစ်ပါးက “နစေ့ယဇ်ပူဇော်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်သော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံ၊ ပျက်စီးခြင်းကို ဖြစ်စေသော လွန်ကျူးမှု၊ သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့် စစ်တပ်ကိုပါ ခြေဖွင့်နှင်းချခံရအောင် ပေးအပ်ထားခြင်း—ဤအရာတို့နှင့် ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံသည် အဘယ်မျှကပ်မည်နည်း” ဟု မေးလေ၏။ ဒိယလေ 8:13။

ဆယ့်သုံးပိုဒ်တွင် မှတ်သားထားသည့် “သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့် စစ်တပ်နှစ်ရပ်လုံးကို နှင်းချခေါင်း” သည် ဘုရားသခင်၏ အမျက်ဒေါသ နှစ်ကြိမ်အနက် နောက်ဆုံးဖြစ်သော “ခုနစ်ကာလ” ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ နပေခဒ်နဇော၏ “ခုနစ်ကာလ” သည်လည်း ဘုရားသခင်၏ အမျက်ဒေါသ နှစ်ကြိမ်အနက် ပထမဖြစ်သော “ခုနစ်ကာလ” ကို ကိုယ်စားပြုလည်း၊ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ချုပ်အရ နှစ်ခုစလုံးကို တူညီသော မျဉ်းတစ်ကြောင်းအဖြစ် ကိုယ်စားပြုထားသည်။

ထို့ပြင် ငါသည် ရှုမာရီ၏ တိုင်းကြီးကိုလည်းကောင်း၊ အာဟပ်အမျိုးအိမ်၏ ချိန်တံကိုလည်းကောင်း ယရေရှလင်မြို့အပေါ်သို့ ဆန်တင်မည်။ လူတစ်ယောက်သည် ပန်းကန်ကို သုတ်ရှင်းသကဲ့သို့ ငါသည် ယရေရှလင်မြို့ကို သုတ်ရှင်းမည်။ သုတ်ရှင်းပြီးနောက် ၎င်းကို မှောက်လှန်မည်။ ၂ ရာဇဝင်ချုပ် ၂၁:၁၃။

ဒနိယလေ အခန်း ၈၊ အခန်းငယ် ၁၃ သည် ဘီစီ ၆၇၇ ခုနှစ်မှ စတင်၍ ယုဒ တောင်ပိုင်းနိုင်ငံအပေါ် သက်ရောက်စေခဲ့သော ဘုရားသခင်၏ အမျက်ဒေါသ၏ ဒုတိယမျဉ်းကို ရည်ညွှန်းလျက်ရှိသည်။ နပေခဒ်နဇော၏ “ခုနစ်ကာလ” သည် ဘီစီ ၇၂၃ ခုနှစ်မှ စတင်၍ ကုသရလေ မြောက်ပိုင်းနိုင်ငံအပေါ် သက်ရောက်စေခဲ့သော ဘုရားသခင်၏ ပထမအမျက်ဒေါသ၏ မျဉ်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။ နပေခဒ်နဇော၏ “ခုနစ်ကာလ” သည် အယူဝါဒဘုရားကိုးကွယ်မှုက သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့် စစ်တပ်ကို နှိပ်နှင်းခဲ့သော နှစ်ပေါင်း တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခြောက်ဆယ်ကို ကိုယ်စားပြုပြီး၊ ထို့နောက် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးဝါဒက သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့် စစ်တပ်ကို နှိပ်နှင်းခဲ့သော နှစ်ပေါင်း တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခြောက်ဆယ်လည်း ဆက်လက်ကိုယ်စားပြုသည်။

ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာစနစ်သည် ခရစ်ယာန်ဟု ဝန်ခံဖော်ပြမှုဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထားသော ဘုရားမဲ့ဝါဒသာ ဖြစ်သည်။ ဆိုရသော် “ဗတုတီဇံထားသော ဘုရားမဲ့ဝါဒ” ပင် ဖြစ်သည်။ ကက်သလစ်ဝါဒအတွင်း၌ ခရစ်တော်သော်လည်းကောင်း၊ ခရစ်ယာန်တရားသော်လည်းကောင်း ကိုယ်စားပြုသော အရာတစ်စုံတစ်ရာမျှ မရှိပေ။ ထိုအချက်ကို ကမ္ဘာသည် အမှောင်ခေတ်၏ သမိုင်းတွင် သင်ယူခဲ့သော်လည်း၊ 1798 ခုနှစ်မှစ၍ ကမ္ဘာသည် ထိုအချက်ကို မလေ့လာသွားခဲ့သည်။ ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာစနစ်သည် ဘုရားမဲ့ဝါဒနှင့် တူညီသော နှလုံးသဘာဝကို ကိုင်ဆောင်ထားသည်။

ထိုဘာသာတရားနှင့် ဘာသာတရားများ၏ အခမ်းအနားထုံးတမ်းများသည် တစ်ထပ်တည်း ဖြစ်ကြသည်။ နပေဒ်နဇော၏ “ခုနစ်ကာလ” တရားစီရင်ခွင့်သည် သူ့အား သားရဲ၏ နှလုံးကို ပေးအပ်ခြင်းဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည်။ သူ့အား ပေးအပ်ခံရသော ထိုသားရဲ၏ နှလုံးသည် ပွင့်လင်းထင်ရှားသော ဘုရားမဲ့ဝါဒ ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် ကက်သလစ်ဝါဒ၏ ပုံသဏ္ဍာန်ဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားသော ဘုရားမဲ့ဝါဒ ဖြစ်စေ၊ ဘုရားမဲ့ဝါဒ၏ ဘာသာတရားကို ကိုယ်စားပြုသော နှလုံးပင် ဖြစ်သည်။ Sister White သည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၂ ထဲရှိ နဂါးသည် စာတန်ဖွဲ့ကြောင်း သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသော်လည်း၊ ဒုတိယအနက်အနုဖေဖြင့် ၎င်းသည် ဘုရားမဲ့ ရောမလည်း ဖြစ်သည်။

“ထိုကမ္ဘာနှင့် နဂါးသည် အဓိကအားဖြင့် စာတန်ကို ကိုယ်စားပြုသော်လည်း၊ ဒုတိယအနုနှင့် ဟသေင် ရောမအင်ပါယာ၏ သင့်ကတေတစ်ရပ်လည်း ဖြစ်သည်။” The Great Controversy, 439.

“အချိန်ခုနစ်ကာလ” တိုင်အောင် နပေဒ်နဇောကို ကိုယ်စားပြုသော သားရဲသည်၊ တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခြောက်ဆယ်ရက်ကာလအတွက် နဂါး၏သားရဲဖြစ်ပြီး၊ ထိုနောက် နောက်ထပ် တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခြောက်ဆယ်ရက်ကာလအတွက် ကက်သလစ်ဝါဒ၏သားရဲဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုရက်ကာလများ၏ အဆုံးတွင် နပေဒ်နဇောသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ သင့်ကတေတစ်ရပ်ဖြစ်လာပြီး၊ နောက်ဆုံးတွင် မိစ္ဆာပရောဖက်ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ပရောဖက်ပျံ့နှံ့ရာ သဘာဝအရ နပေဒ်နဇောသည် နဂါး၊ သားရဲနှင့် မိစ္ဆာပရောဖက်တို့ကို ကိုယ်စားပြုပြီး ၎င်းတို့သည် ဝိညာဉ်ရေးရာ ဗာဗုလုန်ကို ဖွဲ့စည်းထားသော သုံးဆင့်ပါ အာဏာများဖြစ်ကာ၊ လောကကို အာမဂ်ဒန်သို့ ဦးဆောင်သွားကြသည်။ နပေဒ်နဇောသည် တကယ့် ဗာဗုလုန်ကို ကိုယ်စားပြုသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသို့ဖြင့် သူသည် နောက်ဆုံးကာလ ဝိညာဉ်ရေးရာ ဗာဗုလုန်ကို ဖွဲ့စည်းထားသော အာဏာသုံးရပ်လုံး၏ သင့်ကတေအဖြစ် အသုံးပြုခဲ့ရသည်။

ယခုတင်ဖော်ပြခဲ့သော သင့်ကတေနိမိတ်ကို မှန်ကန်စွာ ခွဲခြားသိမြင်နိုင်ရန်၊ “ခုနစ်ကာလ” ၏အဆုံးတွင် သူ၏နိုင်ငံတော် ပြန်လည်တည်ထောင်ခံရသောအချိန်ဖြစ်သည့် 1798 ခုနှစ်၌ နပေဒ်နဇောကို ဦးစွာ သတ်မှတ်ဖော်ထုတ်ထားရန် အရေးကြီးသည်။ ဤ waymark ကို Daniel အခန်း ၄ ၌ ကျွန်ုပ်တို့ တည်ထောင်သတ်မှတ်မည်ဖြစ်ပြီး၊ ထိုနောက် အခန်းတစ်ခန်းလုံးကို ပိုမိုစနစ်တကျ ဆက်လက်လေ့လာမည့်အခါသို့ ဝင်ရောက်မည်ဖြစ်သည်။

၁၇၉၈ ခုနှစ်၌ ဖြစ်သော “အဆုံးကာလ” တွင် ဒံယလေစာအုပ်သည် အဖွင့်ခံရပြီး၊ ထိုအခါ ထိုစာအုပ်သည် စမ်းသပ်၍၊ သန့်စင်၍၊ ကိုးကွယ်သူ လူတန်းစားနှစ်မျိုးကို ပေါ်ထွက်စေမည့် တိုး၍တိုး၍လာသော အလင်းကို တင်ပို့ခြင်းအားဖြင့် မိမိ၏ရည်ရွယ်ချက်ကို ပြည့်စုံစေခဲ့သည်။ ဒံယလေစာအုပ်၏ အဖွင့်ခံရခြင်းသည် ထိုအချိန်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော သမ္မာတရားများအပေါ် အခြေခံထားသည့် အဆင့်သုံးဆင့်ပါ စမ်းသပ်ခြင်းလုပ်ငန်းစဉ်၏ အစပျံ့နှံ့မှုကို မှတ်သားပေးသည်။

ထိုအခါ သူက၊ “ဒံယလေ၊ သင်သည် သင့်လမ်းကို သွားလော့။ အကခြင်းမူကား ဤစကားများသည် အဆုံးကာလတိုင်အောင် ပိတ်ထား၍ တံဆိပ်ခတ်ထားခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ လူအများသည် သန့်စင်ခြင်းကို ခံရ၍ ဖျံ့ဖြင့်စေခြင်းကို ခံရမည်။ စမ်းသပ်ခြင်းကိုလည်း ခံရမည်။ သို့သော် မတရားသောသူတို့သည် မတရားမှုကို ပြုကြာပြီမည်။ မတရားသောသူတို့တွင် တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ နားလည်ကြမည်မဟုတ်။ သို့ရာတွင် ပညာရှိသောသူတို့သည် နားလည်ကြမည်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဒံယလေ ၁၂:၉၊ ၁၀။

ဒံယလေကျမ်းနှင့် ဗျာဒိတ်ကျမ်းတို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော ထိုကျမ်း၏ တံဆိပ်ဖွင့်လှစ်ခြင်း၏ ပရောဖက်ပျံ့နှံ့ချက်မှာ၊ ထိုကျမ်းကို တံဆိပ်ဖွင့်လှစ်ထားသော သမိုင်းကာလအတွင်း အသက်ရှင်နေသော မျိုးဆက်ကို စမ်းသပ်ရန် ဖြစ်သည်။ ဒံယလေ အခန်းကြီး ၁၂ တွင် သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသော အချိန်ဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပျံ့နှံ့မှု သုံးခု ရှိသည်။ ပထမတစ်ခုမှာ

သန်ရှင်းသူတို့၏ တန်ခိုးကို ပန္နက်ဖြူမေည့် နှစ်ပေါင်း တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခွဲအောင် ဆယ် ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင်၊ အို ဒံယလေ၊ သင်သည် ဤစကားများကို ပိတ်ထား၍ စာအုပ်ကို အဆုံးကာလတိုင်အောင် တံဆိပ်ခတ်လော့။ လူများစွာသည် ဟိုဟိုဒီဒီ ပြောလွှားကပြီမို့မည်၊ ပညာအသိလည်း တိုးပွားလိမ့်မည်။ ထိုနောက် ငါ ဒံယလေသည် ကညွှန်ရသေအခါ၊ ကညွှန်ရလော့၊ အခြားသူနှစ်ဦး ရပ်နကေ၏။ တစ်ဦးသည် မဖြေကမ်းတစ်ဖက်၌ ရှိ၏။ အခြားတစ်ဦးသည် မဖြေကမ်းတစ်ဖက်၌ ရှိ၏။ ထိုအခါ တစ်ဦးက မဖြေရပေ၏တွင် ရှိနေသော ပိတ်ချာဝတ်လျက်ရှိသည့်သူအား၊  
“ဤအံ့ဖွယ်အမှုများ၏ အဆုံးသို့ ရောက်ရန် အချိန်မည်မျှ ကြဉ်းမည်နည်း” ဟု မေးလေ၏။ ထိုအခါ ငါသည် မဖြေရပေ၏တွင် ရှိနေသော ပိတ်ချာဝတ်လျက်ရှိသည့်သူကို ကြဉ်းရ၏။ သူသည် မိမိ၏ လက်ယာလက်နှင့် လက်ဝဲလက်ကို ကောင်းကင်သို့ မြှောက်၍ ထာဝရအသက်ရှင်တော်မူသောအရှင်အားတိုင်တည်ကာ ကျိန်ဆိုလျက်၊ “ကာလတစ်ကာလ၊ ကာလနှစ်ကာလ၊ ကာလတစ်ဝက် ကြလိမ့်မည်။ သန်ရှင်းသောလူမျိုး၏ တန်ခိုးကို ခွဲဖန်ဖြုတ်ဆီးခြင်း ပါးစိုးသောအခါ၊ ဤအရာအလုံးစုံတို့သည် ပြည့်စုံပြီးဆုံးကပြီမို့မည်” ဟု ဆိုလေ၏။ ဒံယလေ ၁၂:၄-၇။

အခန်း ဆယ်နှစ်တွင် ပါရှိသော အခြားသော ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ် နှစ်ခုမှာ တစ်ထောင် နှစ်ရာ ကိုးဆယ် ရက်နှင့် တစ်ထောင် သုံးရာ သုံးဆယ့်ငါး ရက်တို့ဖြစ်ကြသည်။

ငါသည် ကြဉ်းရသော်လည်း နားမလည်ခဲ့။ ထိုနောက် ငါက၊ အကျွန်ုပ်၏သခင်၊ ဤအရာတို့၏ အဆုံးသည် အဘယ်သို့ ဖြစ်ပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်၏။ ထိုသူကလည်း၊ ဒံယလေ၊ သင်၏လမ်းကို သွားလော့။ အကဲဖြောင်းမှုကား ဤစကားတို့သည် အဆုံးကာလတိုင်အောင် ပိတ်ထားလျက်၊ တံဆိပ်ခတ်ထားလျက် ရှိ၏။ လူများစွာတို့သည် သန်ရှင်းစင်ကပြီစေခြင်းခံရ၍ ဖျက်စီးခြင်းကို ခံရမည်။ စမ်းသပ်စစ်ကဲခြင်းကိုလည်း ခံရမည်။ သို့ရာတွင် မတရားသောသူတို့သည် မတရားသဖြင့် ပျက်ပြိုမည်။ မတရားသောသူတို့တွင် တစ်ယောက်မျှ နားလည်မည်မဟုတ်။ ပညာရှိသောသူတို့ကား နားလည်ကြမိမည်။ နေ့စဉ်ယဇ်ကို ပယ်ရှားသောအချိန်မှစ၍၊ ဖျက်ဆီးပျက်စီးစေသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အရာကို တည်ထားသောအချိန်တိုင်အောင် ရက်ပေါင်း တစ်ထောင်နှစ်ရာကိုးဆယ် ရှိလိမ့်မည်။ စောင့်မျှော်လျက် နရောင်း ရက်ပေါင်း တစ်ထောင်သုံးရာသုံးဆယ့်ငါးရက်တိုင်အောင် ရောက်လာသောသူသည် မငှက်လာရှိ၏။ ဒံယလေ ၁၂:၈-၁၂။

ဤအခန်းငယ်များအတွင်း၌ “အဆုံးကာလ” ကို နှစ်ကိမြီတိုင်တိုင် ရည်ညွှန်းထားပြီး ထိုသည် အနိယလေ၏ စကားများကို တံဆိပ်ဖြုတ်ဖွင့်လှစ်ရမည့် အချိန်အဖို့ သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသည်။ “အဆုံးကာလ” ၌ တံဆိပ်ဖြုတ်ဖွင့်လှစ်ခြင်း၏ အကဲဖြောင်းအရာဖြစ်သော စကားများမှာ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်သတ်မှတ်ချက် သုံးရပ်ဖြစ်သည့် တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခွဲအောင် ဆယ် (အချိန်တစ်ချိန်၊ အချိန်များ၊ နှင့် တစ်ဝက်)၊ တစ်ထောင်နှစ်ရာကိုးဆယ်၊ နှင့် တစ်ထောင်သုံးရာသုံးဆယ့်ငါး တို့ဖြစ်သည်။ ထိုကာလသတ်မှတ်ချက် သုံးရပ်အနက် နှစ်ရပ်ကို “ရက်များ” ဟု သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသည်။ သုံးရပ်အနက် နှစ်ရပ်သည် 1798 ခုနှစ်တွင် အဆုံးသတ်ခဲ့ကပြီ၊ တတိယတစ်ရပ်မှာ 1843 ခုနှစ်၏ အလွန်အဆုံးတွင် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်သည် 1843 ခုနှစ်၏ အလွန်အဆုံး၌ပင် ဖြစ်၏။ အကဲဖြောင်းမှုကား အခန်းငယ်တွင် “စောင့်မျှော်၍ ... သို့ ရောက်လာသောသူသည် မငှက်လာရှိ၏” ဟု ဖော်ပြထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

“လာသည်” ဟူသော စကားလုံး၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ “ထိသည်” ဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် စောင့်မျှော်လျက် 1844 ခုနှစ်၏ ပထမနှစ်ကိုလည်း ထိရောက်သူသည် မငှက်လာရှိ၏။ အပျိုကညာဆယ်ယောက်၏ ဥပမာ၌ ဖော်ပြထားသော ကြံ့ကြံ့ချိန်သည် မိလာရေးသမိုင်း၌ ပထမစိတ်ပျက်ခြင်း၌ စတင်ခဲ့ပြီး၊ ထိုစိတ်ပျက်ခြင်းသည် 1843 ခုနှစ်၏ အလွန်နောက်ဆုံးနေ့၌ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ 1843 ခုနှစ်၏

အလွန်နက်ဆိုးဆုံးသည် 1844 ခုနှစ်၏ အလွန်ပထမနေ့ကို ထိသည်။ စောင့်မျှော်ခြင်း၏ မင့်ဂလာသည် ပထမစိတ်ပျက်ခြင်း၌ ကြွေကပြန် နှစ်တင်သောအခါမှ စတင်ခဲ့သည်။

ဤကျမ်းပိုဒ်များတွင် ထပ်မံဆန်းစစ်ဆွေးနွေးရမည့် အရာများ အလွန်များပြားသော်လည်း၊ ဤနေရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ စဉ်းစားနေသည့် အချက်မှာ ဒီယလေး၏ ပရောဖက်ဆိုင်ရာ အခန်းကဏ္ဍဖြစ်သည်။ ဒီယလေးကို ဤကျမ်းပိုဒ်၌ ကိုယ်စားပြုထားသော ဒီယလေးကျမ်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ၊ ထိုကျမ်းကို ဖွင့်လှစ်သောအခါ အဆင့်သုံးဆင့်ပါသော စမ်းသပ်ခြင်း လုပ်ငန်းစဉ်တစ်ရပ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေရန် ဖြစ်သည်။ ဒီယလေးအား ထိုကျမ်းကို ဖွင့်လှစ်ရမည့် အဆုံးကာလတိုင်အောင် မိမိသွားရမည့် လမ်းကို သွားစေရန် ပြောကြားခဲ့သည်။ အခန်း၏ နိဂုံးပိုင်းသည် အဆုံးကာလ ရောက်ရှိလာသောအခါ မည်သို့ ဖြစ်ပျက်မည်ကို အလေးပေးဖော်ပြထားသည်။

သို့ရာတွင် သင်သည် အဆုံးတိုင်အောင် သင်၏လမ်းကို ဆက်လျှောက်လော့။ အကဲဖြောင်းမှုကား သင်သည် အနားယူရမည်ဖြစ်၍၊ ကာလရက်များ၏အဆုံး၌ သင်၏အမွေခံရာအစဉ် ရပ်တည်ရမည်။ ဒီယလေး ၁၂:၁၃။

ဒီယလေးကျမ်းသည် ဒီယလေး၏ ပရောဖက်ပြုပြော နှင့်ရက်များ၏ အဆုံး၌ မိမိသတ်မှတ်ထားသော အခန်းကဏ္ဍ၌ ရပ်တည်ရမည်ဖြစ်သည်။

“ဘုရားသခင်သည် လူတစ်ဦးအား အထူးလုပ်ငန်းတစ်ရပ်ကို ဆောင်ရွက်စေရန် ပေးအပ်တော်မူသောအခါ၊ ထိုသူသည် ဒီယလေးကဲ့သို့ မိမိအတွက် ခွဲဝေသတ်မှတ်ထားသော အခန်းကဏ္ဍနှင့် နေရာတွင် တည်ကြည့်စွာ ရပ်တည်ရမည်ဖြစ်ပြီး၊ ဘုရားသခင်၏ ခေါ်တော်မူခြင်းကို ဖြေကြားရန် အဆင်သင့်ရှိကာ၊ အရှင်၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို ပြည့်စုံစေရန်လည်း အဆင်သင့်ရှိရမည်ဖြစ်သည်။” Manuscript Releases, volume 6, 108.

၁၇၉၈ ခုနှစ်၊ အဆုံးကာလ၌ ဒီယလေးသည် မိမိ၏အပိုင်း၌ ရပ်နေခဲ့၏။ ထိုအရာကို အပိုဒ် ဆယ့်သုံး၌ “နုရက်တို့၏အဆုံး၌” ဟူ၍ ဖော်ပြထားသည်။ နပေဒဒ်နဇော၏ “အချိန်ခုနစ်ကာလ” နှင့်ဒဏ်ခတ်ခြင်း၏ အဆုံးသည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်ကို သတ်မှတ်ပေးသည်။ အကဲဖြောင်းမှာ ထိုကာလသည် “နုရက်တို့၏အဆုံး၌” ပါးဆုံးခဲသောကဏ္ဍ ဖြစ်သည်။

နုရက်များ၏ အဆုံး၌ ငါ နပေဒဒ်နဇောသည် ငါ့မျက်စိကို ကောင်းကင်ဘက်သို့ မြှောက်လိုက်၏။ ထိုအခါ ငါ့အသိဉာဏ်သည် ငါ့ထံသို့ ပြန်ရောက်လာ၍၊ အမြင့်ဆုံးသောအရှင်ကို ငါ ကောင်းချီးပေး၏။ ထာဝရအသက်ရှင်တော်မူသောအရှင်ကို ငါ ချီးမွမ်း၍ ဂုဏ်ပြု၏။ အကဲဖြောင်းမှုကား ကိုယ်တော်၏ အုပ်စိုးခြင်းသည် ထာဝရအုပ်စိုးခြင်းဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်၏နိုင်ငံတော်သည် မျိုးဆက်တစ်ဆက်မှ တစ်ဆက်သို့ တည်ရှိ၏။ မကြော်ပြောတိုင် နထိုင်သောသူအပေါင်းတို့သည် အဘယ်မျှမရှိသကဲ့သို့ မှတ်ယူခြင်းခံရကုန်၏။ ကိုယ်တော်သည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခရီးအလယ်၌လည်းကောင်း၊ မကြော်ပြောတိုင် နထိုင်သောသူတို့အလယ်၌လည်းကောင်း၊ မိမိအလိုတော်အတိုင်း ပြုပြင်မှု၏။ ကိုယ်တော်၏လက်တော်ကို တားဆီးနိုင်သောသူတစ်ဦးမျှမရှိ။ “ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့ ပြုပြင်မှုသနည်း” ဟု ကိုယ်တော်အား မေးဆိုနိုင်သောသူလည်း မရှိ။ ထိုအချိန်၌ပင် ငါဆင်ခြင်ဉာဏ်သည် ငါ့ထံသို့ ပြန်ရောက်လာ၏။ ငါ့နိုင်ငံတော်၏ ဘုန်းအသရအေတွက် ငါ့ဂုဏ်အသရနှင့် ငါ့တောက်ပခြင်းတို့သည်လည်း ငါ့ထံသို့ ပြန်ရောက်လာကုန်၏။ ငါ့အမတ်တို့နှင့် ငါ့မင်းသားတို့သည် ငါ့ကို ရှာဖွေ၍ လာကုန်၏။ ငါသည် ငါ့နိုင်ငံတော်၌ တည်ကြည့်ခိုင်မာစွာ တည်ထောင်ခြင်းခံရ၍၊ ထူးကဲမြင့်မြတ်သော ဘုန်းအာနုဘော်ကိုလည်း ငါ့၌ ထပ်တိုးပေးအပ်ခြင်းခံရ၏။ ယခုမှာ ငါ နပေဒဒ်နဇောသည် ကောင်းကင်၏ဘုရင်ကို ချီးမွမ်း၍ မြှောက်စားကာ ဂုဏ်ပြု၏။ အကဲဖြောင်းမှုကား ကိုယ်တော်၏ အမှတ်အလုံးစုံသည် သစ္စာတရားဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်၏ လမ်းခရီးတော်တို့သည် တရားစီရင်ခြင်းဖြစ်၏။

မာနထောင်လွှားစွာ လျှောက်လှမ်းသောသူတို့ကိုလည်း ကိုယ်တော်သည် နှိမ့်ချစေနိုင်တော်မူ၏။  
ဒိယလေ 4:34-37။

“နောက်ဆုံးသောနေ့ရက်များ၏အဆုံး” ဟူသောအသုံးအနှုန်းသည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်ရှိ အဆုံးကာလကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ထိုအချိန်တွင် နပေဒနဇောသည် မိမိ၏နိုင်ငံ၌ တည်ထောင်ခင်းခံရပြီးဖြစ်ရာ၊ ထိုသည် ပဂန်ဝါဒနှင့် ပုပ်ရဟန်းမင်းဝါဒ၏ သားရဲများ၏ သမိုင်းမဟုတ်တော့ပေ။ ထိုအချက်၌ နပေဒနဇောသည် အပညွှတ်အဝ ပြောင်းလဲခင်းခံရသော လူတစ်ဦးကို ကိုယ်စားပြုပြီး၊ ထိုသို့ဖြင့် ၁၇၉၈ ခုနှစ်တွင် စတင်အုပ်စိုးလာသော သမ္မမာကျမ်းစာပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်၏ မြေသားရဲကိုလည်း ကိုယ်စားပြုသည်။ ထိုမြေသားရဲသည် သိုးငယ်ကဲ့သို့ စတင်ခဲ့သော်လည်း၊ နောက်ဆုံးတွင် နဂါးကဲ့သို့ ပြောဆိုရန် ခန့်မှန်းထားခင်းခံရသောအရာဖြစ်သည်။ သူသည် ဟရောယ အခန်း ၂၃ ၏ ပညွှတ်စံခင်းအဖြစ် သင့်ကတေဆန်သော နှစ်ပေါင်း ခုနစ်ဆယ်တိုင် အုပ်စိုးမည့် မြေသားရဲကို ကိုယ်စားပြုသူကဲ့သို့၊ သူ၏ အမှန်တကယ်ရှိခဲ့သော နိုင်ငံသည်လည်း အမှန်တကယ် နှစ်ပေါင်း ခုနစ်ဆယ်တိုင် အုပ်စိုးခဲ့သည်။ ထိုသင့်ကတေစနစ်သည် “အပညွှတ်အဝ ကိုက်ညီလျက်ရှိသည်”။

နပေဒနဇောသည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၂ နှင့် ၁၃ တွင် ကိုယ်စားပြုပြောပြထားသော အာဏာသုံးရပ်အကျိုးရှိ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုင်ရာ ဆက်စပ်ချိတ်ဆက်မှုကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ထိုနပေဒနဇော ငှင်းတို့ကို နဂါး၊ ပင်လယ်မှ တက်လာသော တိရစ္ဆာန်နှင့် မြေကီးမှ တက်လာသော တိရစ္ဆာန်ဟု သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၆ တွင်မူ ငှင်းတို့ကို ကမ္ဘာကို အာမဂဒေန်သို့ ဦးဆောင်သည့် အာဏာသုံးရပ်ဟု သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသည်။ နပေဒနဇော၏ “ခုနစ်ကာလ” သည် ထိုတိရစ္ဆာန်သုံးကောင်လုံးကို တစ်စုတစ်စည်းတည်း ချိတ်ဆက်ပေးသည်။ အကခြင်းမူကား အကုသရာအရ ဗာဗုလုန်သည် ဝိညာဉ်ရေးရာ ဗာဗုလုန်ကို သရုပ်ဖော်ပြောပြသကဲ့သို့၊ ဒိယလေကျမ်း၌ တွေ့ရသော ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုင်ရာ မျဉ်းကခြင်းတစ်ကခြင်းကိုပင် ဗျာဒိတ်ကျမ်း၌ ဆက်လက်ယူဆောင်ထားသောကခြင်း ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကခြင်းဆိုသော် ထိုကျမ်းနှစ်စောင်သည် အချင်းချင်းကို ပညွှတ်စံစကေပြောကခြင်း ဖြစ်သည်။

နပေဒနဇောသည် နဂါး၊ သားရဲနှင့် မိစ္ဆာပရောဖက်တို့အကျိုးရှိ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုင်ရာ ဆက်စပ်ကွင်းဆက်တစ်ခုအဖြစ် 1798 ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ 1798 သည် ပထမကောင်းကင်တမန်၏ သတင်းစကားနှင့် မီလာရိုက်သမိုင်းအတွက် “အဆုံးကာလ” ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဝီလျံ မီလာသည် တိတုထိဝါဒ၏ နဂါးနှင့် ကက်သလစ်ဝါဒ၏ သားရဲကို မိမိအသိအမှတ်ပုဂ္ဂိုလ်အပေါ် မိမိ၏ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုင်ရာ ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်မှုတစ်ရပ်လုံးကို တင်ထားရန် ဦးဆောင်ခင်းခံခဲ့ရသော်လည်း၊ အမရေကန်ပညွှတ်ထောင်စုကို မြေကီးသားရဲနှင့် မိစ္ဆာပရောဖက်အဖြစ် သူ မမြင်ခဲ့ပေ။ သူသည် 1798 ခုနှစ်ရှိ “အဆုံးကာလ” မတိုင်မီက သမိုင်းကို မြင်နိုင်ခဲ့သော်လည်း၊ အနာဂတ်မှာ မိမိအနာဂတ်အဖြစ်ပင် ကျန်ရှိနေသေးသည်။ 1989 ခုနှစ်ရှိ “အဆုံးကာလ” တွင် ထိုအခါ အာဏာသုံးရပ်စလုံးကို အသိအမှတ်ပြုပြောပြသည်။

၁၇၉၈ ခုနှစ်တွင် နဂါးနှင့် သားရဲကို ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်အသိအမှတ်ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်၏ တံဆိပ်ဖြတ်ဖွင့်ခင်းကို အခန်းကီးခုနစ်၊ ရှစ် နှင့် ကိုးတို့၏ ဥလိုင်မဖြစ်က ကိုယ်စားပြုထားသည်။ ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် နဂါး၊ သားရဲနှင့် မိစ္ဆာပရောဖက်ကို ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်အသိအမှတ်ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်၏ တံဆိပ်ဖြတ်ဖွင့်ခင်းကို အခန်းကီးတစ်ဆယ်၊ ဆယ့်တစ် နှင့် ဆယ့်နှစ်တို့၏ ဟိဒဒကေလေမဖြစ်က ကိုယ်စားပြုထားသည်။ နပေဒနဇောသည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်တွင် ရောက်လာသော ပထမကောင်းကင်တမန်၏ လှုပ်ရှားမှုကို ကိုယ်စားပြုပြီး၊ သူသည် ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် ရောက်လာသော တတိယကောင်းကင်တမန်၏ လှုပ်ရှားမှုကို ကိုယ်စားပြုသော ဗလေရှင်၏ ပုံစံအဖြစ် ရုပ်တည်သည်။ ဤအကခြင်းကခြင်း အခန်းကီးလေး၌ ပါရှိသော နပေဒနဇော၏ ဒုတိယအုပ်မက်သည် ပထမကောင်းကင်တမန်၏ သတင်းစကားကို ကိုယ်စားပြုသည်။

နဗုခဒ်နဇော၏ “ခနစ်ကာလ” သည် လာမည့်တရားစီရင်ခွင့်အကြောင်း သတိပေးသတင်းစကား ရောက်ရှိလာသည့် 1798 ခုနှစ်၊ “အဆုံးကာလ” တွင် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ “နဇရက်များ၏အဆုံး” တွင် သူသည် ပြောင်းလဲခြင်းခံရသောသူဖြစ်ရာ၊ ထိုကမ္ဘာတွင် မြေတိရစ္ဆာန်၏ ချိတ်တွင် သုံးကလေးနှင့်တူနေသောအချိန်က ရိပ်တံဘလီကန်ချိတ်ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင်ပင် သူသည် မြေတိရစ္ဆာန်၏ ဖိလဒလေဖိယာန် ပရိတ်တံစတင်ချိတ်ကိုလည်း ကိုယ်စားပြုသည်။

ဗာဗုလုန်၏ ပထမမင်းကြီးအဖြစ်၊ သူသည် ဗာဗုလုန်၏ နောက်ဆုံးမင်းကြီးဗလေရာဇာကို ပုံဆောင်ညွှန်ပြသည်။ သူ၏ တရားစီရင်ခွင့်ကို နိမိတ်၏ တရားစီရင်ခွင့်က ပုံဆောင်ညွှန်ပြခြင်း၊ ထိုနောက်တွင်လည်း ဗလေရာဇာ၏ တရားစီရင်ခွင့်ကို ပုံဆောင်ညွှန်ပြခြင်းသည် 1844 ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ 22 ရက်တွင် စုံစမ်းစစ်ဆေးသော တရားစီရင်ခွင့် ဖွင့်လှစ်ခြင်းကို ကိုယ်စားပြုခြင်းသည်။

ဘုရင် နဗုခဒ်နဇောသည် မြေကြီးတစ်လုံးလုံး၌ နထိုင်ကပြော လူမျိုးအပေါင်း၊ တိုင်းနိုင်ငံအပေါင်း၊ ဘာသာစကားအပေါင်းတို့အား ပေးပို့သည်။ သင်တို့၌ ငြိမ်သက်ခြင်း တိုးပွားများပြားစေတည်း။ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်သည် ငါ့အပေါ်၌ ပြုပြင်မှုခံသော နိမိတ်လက္ခဏာများနှင့် အံ့ဖွယ်သော အမှုများကို ဖော်ပြခြင်းသည် ကောင်းမြတ်သည်ဟု ငါထင်၏။ ကိုယ်တော်၏ နိမိတ်လက္ခဏာများသည် အဘယ်မျှ ကြီးမြတ်ကြည်နူးနည်း။ ကိုယ်တော်၏ အံ့ဖွယ်သော အမှုများသည် အဘယ်မျှ တန်ခိုးကြီးလှသနည်း။ ကိုယ်တော်၏ နိုင်ငံတော်သည် ထာဝရနိုင်ငံတော်ဖြစ်၏။ ကိုယ်တော်၏ အုပ်စိုးတန်ခိုးသည် မျိုးဆက်မှ မျိုးဆက်တိုင်အောင် တည်၏။ ငါ နဗုခဒ်နဇောသည် ငါ့အိမ်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေလျက်၊ ငါ့နန်းတော်၌ စည်ပင်ဖွံ့ဖြိုးလျက် ရှိ၏။ ထိုအခါ ငါသည် ငါ့ကို ကြောက်ရွံ့စေသော အိပ်မက်တစ်ခုကို မမြင်ရ၏။ ငါ့အိပ်ရာပေါ်၌ ဖြစ်ပေါ်သော အတွေးများနှင့် ငါ့ခေါင်းထဲ၌ ထင်ရှားသော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံများသည် ငါ့ကို ပူပန်စကေ၏။ ဒီယလေ ၄:၁-၅။

အိပ်မက်သည် နဗုခဒ်နဇောကို ကြောက်ရွံ့စေခဲ့ပြီး ထိုအိပ်မက်၏ သင့်ကတေအဓိပ္ပာယ်သည် လူတို့အား “ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ကြော့” ဟု အမိန့်ပေးသော ပထမကောင်းကင်တမန်၏ နိစ္စထာဝရ ဧဝဂလေတရားကို ကိုယ်စားပြုသည်။

ထိုနောက် ငါသည် အခြားသော ကောင်းကင်တမန်တစ်ပါးကို ကောင်းကင်အလယ်၌ ပျံသန်းနေသည်ကို မမြင်ရ၏။ သူ၌ မြေကြီးပြင်၌ နထိုင်သောသူတို့အားလည်းကောင်း၊ လူမျိုးအပေါင်း၊ အဆွေအမျိုးအပေါင်း၊ ဘာသာစကားအပေါင်း၊ လူမျိုးစုအပေါင်းတို့အားလည်းကောင်း ဟောပြောရန် ထာဝရဧဝဂလေတရား ရှိ၏။ ထိုကောင်းကင်တမန်သည် အသံကျယ်စွာဖြင့်၊ “ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍ ကိုယ်တော်အား ဘုန်းအသရေ ပေးကြော့။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်၏ တရားစီရင်ရာအချိန် ရောက်လာပြီ။ ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ ပင်လယ်နှင့် စမ်းရေထွက်ရာအရင်းအမြစ်များကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောသူကို ကိုးကွယ်ကြော့” ဟု ဆို၏။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၄:၆၊ ၇။

ထာဝရဧဝဂလေတရားသည် အဆင့်သုံးဆင့်ပါဝင်သော သတင်းစကားဖြစ်ပြီး ပထမကောင်းကင်တမန်အားဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသကဲ့သို့ ပထမအဆင့်မှာ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဒုတိယအဆင့်မှာ ကိုယ်တော်အား ဘုန်းတော်ကို ပေးခြင်းဖြစ်ပြီး တတိယအဆင့်မှာ ကိုယ်တော်၏ တရားစီရင်ခွင့်၏ အချိန်နာရီအားဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသည်။ “ဘုန်းတော်” သည် စရိုက်လက္ခဏာကို ကိုယ်စားပြုသည်။ နိမိတ်၏ ပုန်ကန်မှုအကြောင်း၌ ဖော်ပြထားသော ဒုတိယ “သွားကဏ္ဍီ” သည် မျှော်ကြားနှင့် မျှော်စင်၏ စရိုက်လက္ခဏာကို စစ်ဆေးလေ့လာခဲ့သည့် နရောဖြစ်သည်။ ထိုအရာသည် စုံစမ်းစစ်ဆေးသော တရားစီရင်ခွင့်ဖြစ်သည်။ အသင်းတော်နှင့် နိုင်ငံတော်တို့၏ ပေါင်းစည်းမှုသည် သားရဲ၏ ရုပ်တုဖြစ်ပြီး နိမိတ်၏



ပညာရှိသူများကို ကိုယ်စားပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်သည်။

နောက်ဆောင်းပါးတွင် ဒီယလေ အခန်းကဏ္ဍကို ဆက်လက်တင်ပြမည်။

“ဘုရားသခင်၏ အမှတ်တံဆိပ် သစ္စာမရှိသောသူတို့သည် အခြေခံမူတရား ချီတွဲနကေပြုသည်။ သူတို့၏ ရည်ရွယ်ချက်များသည် အခြေအနုအေးမျိုးမျိုးအားလုံးအောက်၌ မှန်ကန်ရာကို ရွေးချယ်စေနိုင်သော သဘာဝသဘာဝမျိုး မဟုတ်ကြ။ ဘုရားသခင်၏ အမှတ်တံဆိပ်များသည် မိမိတို့အလုပ်ရုံ၏ မျက်စိအောက်၌ အစဉ်အမဲဖြိုနကေပြုသည်ဟူ၍ အချိန်တိုင်း ခံစားသဘာဝပေါက်ရမည်။ ဗလေရာဇာ၏ သန်ရှင်းရာကို မလေးမမတ်ပြုသော ပွဲတော်ကို စောင့်ကြည့်တော်မူခဲ့သောသူသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အဖွဲ့အစည်းအပေါင်းတို့၌လည်းကောင်း၊ ကုန်သည်၏ စာရင်းခန်း၌လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ပိုင် အလုပ်ရုံ၌လည်းကောင်း ရှိတော်မူသည်။ သူ့မရှိသော လက်သည်လည်း သင်တို့၏ ပဋိလျော့မှုကို မှတ်တမ်းတင်နေသော်မှာ သဘောသကဲ့သို့၊ ဘုရားကို ပြုစုထားစောင့်ရှောက်သော ရှင်ဘုရင်အပေါ် ကျရောက်သော ကြောက်မက်ဖွယ် တရားစီရင်ခံငြိုးကိုလည်း မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်။ ဗလေရာဇာအပေါ် ချမှတ်သော အပြစ်ဒဏ်စီရင်ချက်ကို မီးလောင်သော စကားလုံးများဖြင့် ရေးသားထားခဲ့သည်— ‘သင်သည် ချိန်ခွင်၌ ချိန်တော်မူခငြိုးခံရ၍ ချီတွဲနကေပြုခြင်း တွေ့ရှိခငြိုးခံရပြီး ထိုအတူ သင်သည် ဘုရားသခင်ပေးအပ်တော်မူသော တာဝန်များကို မပြည့်စုံစွာ ထမ်းဆောင်ရန် ပျက်ကွက်လျှင်၊ သင်၏ အပြစ်ဒဏ်စီရင်ချက်လည်း ထိုအတိုင်းပင် ဖြစ်လိမ့်မည်။’ Messages to Young People, 229.